

hans Argumentation giver, og paa mig gjorde den ikke noget særlig stærkt Indtryk.

Jeg skal saa nævne de tre Punkter, som det ærede Medlem (J. C. Christensen) særlig fremdrog. Det første var Sandpumperen. Det er mig noksom bekendt, at Bevillingen blev given netop paa den Maade, at først skulde Sandpumperen anvendes i Nymindestrømmen og dernæst, saa vidt muligt, oppe i Fjorden. Jeg maa sige, at det er mig ikke bekendt, hvor meget Sandpumperen har udrettet deroppe, men efter hvad der ad forskellige Veje er meddelt mig, er det ikke saa lidt, men derved kan det gaadefulde ikke reduceres. Det, der er det gaadefulde, er, at naar denne Sandpumper er anbragt i og i allerhøjeste Grad er fornøden i Nymindestrømmen, og naar man i dette Øjeblik fra alle Sider endnu taler om Faren ved ikke at kunne afvande indefra, fordi man der kun har det ene smalle Løb, saa fjerner man alligevel denne Sandpumper efter et ganske kort Aaremaal. Denne Sandpumper fjernes altsaa fra det Sted, hvor den var højst fornøden, og hvor den har virket godt, og bagefter viser det sig, at det er til Skade, at den er tagen bort. Det forekommer mig, at der er Gaaden. Hvor kunde det dog være forstandigt og fornødt at tage den Sandpumper bort?

Det andet Punkt, som jeg har noteret mig, er den bekendte Jernbane. Ja, det ærede Medlem maa tilgive mig. Jeg ved godt, at der var forskellige Drejninger og Vendinger i den Sag; Jernbanen skulde oprindeligt gaa andre Veje; men jeg vil alligevel appellere til enhver naturlige Sans i denne Sag og spørge: Er det rimeligt, at man begynder at nærme en Jernbane fra en Provinsby, i dette Tilfælde Varde, ud imod Kysten — det er en meget folketom Egn, Jernbanen kan daarligt forrente sig i den —, og saa pludselig standser den ved et Sted, hvor der er Ud-sigt til noget Erhverv, til nogen Bedrift, nemlig ude ved Nymindegab! Nu siges det ganske vist: Ja, men selve dette Udløb var et Forsøg. Det var det ogsaa, men ikke anderledes, end at selve den Betænkning, som ligger for os i Dag, bestandig forudsætter, at selv om Nymindestrømmen skal afdæmmes, skal der i Frem-

tiden være Udløb for det Fiskerleje, som ligger der. Det vil med andre Ord sige, at paa det Punkt er der ikke noget forsøgsmæssigt, der vil altid der være noget af et Fiskerleje. Hvis der ikke ligefrem ved de Foranstaltninger, man træffer, ødelægges noget ved Tilsanding, er det aabenbart, at der bestandig der vil blive noget, hvortil Jernbanen var det nødvendige Supplément. Det bliver en Smagssag, om man vil tro dette eller ej. Jeg tror, at det var forkert, at Jernbanen standsede i Nørre Nebel, og ikke mindst, fordi jeg har været paa de Egne, tror jeg det; og jeg kan ikke sige andet, end at hvis det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke synes det, saa staa vi, som vi maaske oftere ville komme til at staa, med forskellige Meninger med Hensyn til det mystiske her i Verden, men jeg beholder nu min Mening.

Med Hensyn til det tredje Punkt, nemlig de 7,000 Kr., sagde det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), at Forholdet var det, at man rundt omkring forlangte Undersøgelser, og i dette Tilfælde var det ganske særlige Forhold det, at man forlangte at faa en anden Undersøgelse end Vandbygningsdirektørens. Her synes jeg min Sandten, at Gaaden dukker op yderligere, thi hvorfor ønskede man netop i Ringkøbing ikke Vandbygningsdirektør Otterstrøms Undersøgelser eller de Undersøgelser, han kunde have foretaget, støttet til sit Vandbygningsvæsen? Før jeg ved noget mere om det, er Gaaden ikke borte. For det andet: Hvordan gik det videre til? Naar man ønskede Undersøgelser andre Steder, fik man saa de nødvendige Beløb dertil disse andre Steder? Thi hvis man ikke fik dem, medens derimod Ringkøbing fik de 7,000 Kr., saa eksisterer jo Gaaden bestandig, men om det ved jeg ingenting.

K. M. Klausen: Jeg vil gerne gøre nogle faa Bemærkninger til tre af de ærede Medlemmer, der have forsvaret det foreliggende Lovforslag. Der er først det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), som sagde, at det kan slet ikke gaa an at gaa tilbage til den gamle Ordning; det vil altsaa sige, at det kan ikke gaa an at lukke Hvide Sande og saa aabne Udløbet igen ved Nymindegab. Det ærede